
SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 21

Rozeslána dne 3. dubna 1997

Cena Kč 20,70

O B S A H:

61. Zákon o lihu a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona České národní rady č. 587/1992 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o lihu)
62. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 359/1992 Sb., o zeměměřických a katastrálních orgánech, ve znění pozdějších předpisů
63. Nález Ústavního soudu České republiky ze dne 4. února 1997 ve věci návrhu na zrušení ustanovení § 45 odst. 3 věty třetí zákona č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, ve znění pozdějších předpisů
64. Nařízení vlády, kterým se vyhláší 1. změna a doplněk závazné části územního plánu velkého územního celku Hradec-ko-pardubické sídelní regionální aglomerace
65. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Ujednání mezi vládou České republiky a vládou Kanady o předávání osob na státních hranicích
66. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o přijetí Usnesení č. 3/1996 Smíšeného výboru Evropského společenství a Evropského sdružení volného obchodu (ES-ESVO) „Společný tranzitní režim“ o změně článku 50 přílohy II Úmluvy z 20. května 1987 o společném tranzitním režimu

Opatření ústředních orgánů

Oznámení Ministerstva financí o vydání opatření, kterým se mění a doplňuje účtová osnova a postupy účtování pro banky

Oznámení Ministerstva práce a sociálních věcí o uložení kolektivní smlouvy vyššího stupně

Redakční sdělení o opravě chyby v sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 34/1997 Sb.

61

ZÁKON

ze dne 6. března 1997

o lihu a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona České národní rady č. 587/1992 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o lihu)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ ZÁKON O LIHU

§ 1

Předmět a účel úpravy

(1) Tento zákon vymezuje podmínky pro výrobu, úpravu, skladování, evidenci a oběh lihu a stanoví působnost ministerstev a jiných správních úřadů na tomto úseku.

(2) Účelem zákona je stanovit při výrobě, úpravě, skladování a uvádění lihu do oběhu

- a) postupy zajišťující daňové příjmy státního rozpočtu,
- b) omezení zabraňující změnám jednotlivých druhů lihu.

§ 2

Vymezení pojmů

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí:

- a) lihem etylalkohol (etanol) získaný
 1. destilací nebo jiným oddělením ze zkvašených cukerných roztoků pocházejících ze škrobnatých nebo cukerných surovin nebo z jiných surovin obsahujících lih kvasný,
 2. destilací nebo jiným oddělením ze zkvašených roztoků pocházejících z celulózy,
 3. synteticky,
- b) výrobou lihu získávání lihu způsoby uvedenými pod písmenem a),
- c) úpravou lihu jeho zušlechťování nebo denaturace (znehodnocení),
- d) zušlechťováním lihu zejména jeho rafinace (čištění), rektifikace (zesílení), dehydratace (odvodnění) a regenerace (znovuzískání),
- e) denaturací lihu technologický postup, kterým se po přidání denaturačního prostředku lih znehodnotí pro pitné účely,

- f) dovozem lihu jeho propuštění do volného oběhu,¹⁾
- g) obecně denaturovaným lihem lih s přísadou denaturačního prostředku (směsi), jehož složení určuje Ministerstvo zemědělství v dohodě s Ministerstvem financí,
- h) zvláště denaturovaným lihem lih denaturovaný pouze jedním denaturačním prostředkem v případech stanovených prováděcím předpisem,
- i) vadným lihem lih, jehož složení neodpovídá kvalitativním znakům stanoveným prováděcím předpisem,
- j) měřicí jednotkou pro zjištění množství lihu 1 litr etylalkoholu (etanolu) při normální teplotě 20 °C,
- k) normami ztrát lihu technicky zdůvodněné ztráty lihu vznikající při jeho úpravě, skladování, dopravě, manipulaci a zpracování, stanovené prováděcím předpisem,
- l) lihovarem provozovna vyrábějící lih, ve které se může zároveň provádět i úprava lihu, a to
 1. lihovar průmyslový vyrábějící lih kvasný rafinovaný nebo kvasný bezvodý (§ 11) z cukerných nebo škrobnatých surovin,
 2. lihovar zemědělský vyrábějící lih kvasný surový (§ 11) především ze škrobnatých surovin,
 3. lihovar ovocný vyrábějící ovocné a jiné destiláty (§ 11) z ovoce a dalších surovin,
 4. lihovar drožděnský vyrábějící lih kvasný surový (§ 11) z odpadů vznikajících při výrobě droždí,
 5. lihovar sulfitový vyrábějící lih sulfitový (§ 11) ze surovin pocházejících z celulózy,
 6. lihovar chemický vyrábějící lih syntetický (§ 11) hydratací etylénu,
 7. pěstitelská pálenice vyrábějící ovocné destiláty pro pěstitutele,
- m) zvláštním lihovarem provozovna provádějící pouze úpravy lihu,
- n) pěstitelským pálením výroba ovocných destilátů pro pěstitutele,
- o) pěstitel fyzická osoba, která na vlastním pozemku nebo na pozemku, který je oprávněna uží-

¹⁾ § 128 až 132 zákona ČNR č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění zákona ČNR č. 35/1993 Sb.

vat z jiného právního důvodu, vypěstovala ovoce, popřípadě její zaměstnanci, kteří ovoce obdrželi ve formě naturálního plnění.

(2) Lihovarem ani zvláštním lihovarem nejsou provozovny zpracovávající již dříve vyrobený nebo upravený líh do dalších výrobků.

§ 3

Podmínky pro výrobu a úpravu lihu

(1) Líh smí být vyráběn a upravován jen v lihovaru nebo zvláštním lihovaru, a to jen právníčkou nebo fyzickou osobou, které bylo, nejde-li o pěstitelské pálení, vydáno státní povolení podle zvláštního zákona²⁾ (dále jen „koncese“).

(2) Odborné stanovisko pro rozhodování o udělení koncese vydává

- a) Ministerstvo zemědělství, jde-li o líh získaný způsobem uvedeným v § 2 odst. 1 písm. a) bodu 1 a jeho úpravu,
- b) Ministerstvo průmyslu a obchodu, jde-li o líh získaný způsoby uvedenými v § 2 odst. 1 písm. a) bodech 2 a 3 a jeho úpravu.

(3) Ve stanovisku podle odstavce 2 uvede Ministerstvo zemědělství nebo Ministerstvo průmyslu a obchodu, zda uspořádání výrobního zařízení lihovaru nebo zvláštního lihovaru odpovídá podmínkám stanoveným v § 5, popřípadě stanoví další podmínky pro výrobu a úpravu lihu.

(4) Žadatel o koncesi je povinen předložit k žádosti popis a nákres uspořádání výrobního zařízení lihovaru nebo zvláštního lihovaru a technickou dokumentaci výrobního zařízení.

§ 4

Pěstitelské pálení

(1) Provozování pěstitelské pálenice povoluje Ministerstvo zemědělství na základě písemné žádosti, ke které žadatel připojí popis a nákres uspořádání výrobního zařízení pěstitelské pálenice doložený technickou dokumentací.

(2) Surovinami přípustnými pro pěstitelské pálení jsou ovoce, jakož i šťávy a odpady z jeho zpracování, a to v čerstvém i ve zkvašeném stavu, pokud neobsahují cizí cukernaté nebo jiné zkvasitelné příměsi.

(3) Pěstitel je oprávněn si dát vyrobit v jednom výrobním období z vlastní dodané suroviny nejvýše 30 litrů etylalkoholu (etanolu) zdaněného sazbou spo-

třební daně stanovené pro ovocné destiláty z pěstitelského pálení podle zvláštního zákona,³⁾ a to i v případě, že se na vypěstování ovoce podílely osoby, které tvoří s pěstitelem domácnost.⁴⁾ Výrobním obdobím je doba od 1. července běžného roku do 30. června roku bezprostředně následujícího.

(4) Pěstitel je povinen splnit podmínky stanovené v odstavci 2 a v § 2 odst. 1 písm. o) a o tomto splnění předložit písemné prohlášení právníčkou nebo fyzickou osobě provozující pěstitelskou pálenici. V případě, že si pěstitel v témže výrobním období nechal vyrobit destilát i v jiné pěstitelské pálenici, uvede v prohlášení též množství takto vyrobeného destilátu v měřicích jednotkách a pěstitelskou pálenici.

(5) Ovocný destilát vyrobený pěstitelským pálením nesmí pěstitel ani osoby tvořící s ním domácnost prodávat.

(6) Právníčkou nebo fyzickou osobou provozující pěstitelskou pálenici je povinna vést o každém případě pěstitelského pálení evidenci, která musí obsahovat

- a) jméno a příjmení, trvalý pobyt a rodné číslo pěstitele,
- b) písemné prohlášení pěstitele podle odstavce 4,
- c) množství a druh převzaté suroviny,
- d) množství vydaného destilátu v měřicích jednotkách.

(7) Evidenci podle odstavce 6 je právníčkou nebo fyzickou osobou provozující pěstitelskou pálenici povinna uchovávat po dobu deseti let od konce kalendářního roku, v němž se uskutečnila výroba destilátu pěstitelským pálením.

§ 5

Uspořádání výrobního zařízení

(1) Právníčkou nebo fyzickou osobou vyrábějící líh mohou používat jen takové výrobní zařízení, které zaručuje spolehlivé zjištění vyrobeného množství lihu.

(2) Výrobní zařízení lihovaru musí být uspořádáno tak, aby lihové páry a lihové tekutiny nemohly být odváděny jinam než do chladiče a dále do kontrolního lihového měřidla (dále jen „měřidlo“), a musí být uzpůsobené k umístění závěr.

(3) Výrobní zařízení ovocných lihovarů a pěstitelských pálenic musí být uspořádáno tak, aby destilace byla spojena přímo s rektifikací a měřidlem byl registrován již rektifikovaný výrobek.

²⁾ Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ § 28 zákona ČNR č. 587/1992 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ § 115 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník.

(4) Během výroby lihu nesmí být výrobní zařízení lihovarů použito k jiným účelům.

(5) Výrobní zařízení zvláštních lihovarů provádějících zušlechťování lihu musí být uspořádáno tak, aby na tomto zařízení bylo možno provádět pouze zušlechťování již vyrobeného a změřeného lihu.

§ 6

Zajištění výrobního zařízení a znehodnocování úkapů, dokapů a některých odpadních produktů

(1) Výrobní zařízení musí být zajištěno úředními závěrami tak, aby veškeré množství vyrobeného lihu, s výjimkou lihu syntetického technického, bylo změřeno. Způsob a technické podmínky zajištění výrobního zařízení stanoví prováděcí předpis.

(2) V ovocných lihovarech, zemědělských lihovarech a pěstitelských pálenicích zajišťuje celé výrobní zařízení a měřidla finanční úřad⁵⁾ úředními závěrami. V ostatních lihovarech zajišťuje finanční úřad úředními závěrami pouze spojovací potrubí od chladiče k měřidlům, měřidla a zařízení na jímání lutrových vod.

(3) Právnícké nebo fyzické osoby vyrábějící líc jsou povinny před zahájením výroby předložit finančnímu úřadu popis a ve dvojím vyhotovení náčrty výrobního zařízení. Finanční úřad vyznačí v nákrese místa zajištěná závěrami a jedno vyhotovení vrátí výrobcí.

(4) Je zakázáno poškozovat nebo odstraňovat umístěné závěry a zasahovat do uspořádání výrobního zařízení. Provede-li finanční úřad změnu v umístění závěr, vyznačí to způsobem uvedeným v odstavci 3.

(5) Úkapy a dokapy z pěstitelského pálení, pokud je výrobce nehodlá dále použít, a odloučené oleje a vosky vzniklé při výrobě lihu v ovocných lihovarech musí výrobce znehodnotit za přítomnosti zaměstnance finančního úřadu a způsobem, který stanoví prováděcí předpis.

(6) Lutrové vody musí výrobce znehodnotit způsobem, který stanoví prováděcí předpis.

§ 7

Měření lihu

(1) Právnícké a fyzické osoby vyrábějící líc, s výjimkou lihu syntetického technického, jsou povinny

- a) měřit veškerý vyrobený líc typově schválenými a ověřenými měřidly,⁶⁾ které stanoví prováděcí předpis, a způsobem stanoveným prováděcím předpisem,

- b) při poruše měřidla jímát vyrobený líc do ověřených⁶⁾ nádrží zajištěných finančním úřadem a měřit způsobem, který stanoví prováděcí předpis,
- c) zjišťovat teplotu lihu protékajícího měřidlem způsobem stanoveným prováděcím předpisem,
- d) při měření lihu dodržovat podmínky, které umožní správný chod měřidla a spolehlivé zjištění vyrobeného množství lihu; bližší podmínky pro umístění, zajištění a používání měřidla a postup při provádění oprav a běžných úprav měřidla stanoví prováděcí předpis.

(2) Finanční úřad provádí kontrolu měřidla způsobem stanoveným prováděcím předpisem a zjišťuje a vypočítává vyrobené množství lihu ve lhůtách a způsobem, které stanoví prováděcí předpis.

(3) Finanční úřad provádí váhovou měrnou zkoušku měřidla za účelem stanovení odchylky mezi množstvím lihu vypočítaného podle objemu zjištěného tímto měřidlem a množstvím lihu vypočítaného podle zjištěné hmotnosti. Způsob provádění váhové měrné zkoušky a lhůty pro její provádění stanoví prováděcí předpis. Zjistí-li finanční úřad při váhové měrné zkoušce odchylku přesahující 1 % nebo dojde-li k pravidelnému ověření měřidla podle zvláštního zákona,⁶⁾ vyřadí měřidlo z provozu. O zjištěnou odchylku v rozmezí od 0,1 % do 1 % se ode dne jejího zjištění do dne provedení nové váhové měrné zkoušky provádí korekce množství vyrobeného lihu vypočítaného podle jeho objemu změřeného měřidlem. K odchylkám do 0,1 % včetně se nepřihlíží.

(4) Váhová měrná zkouška se neprovádí v pěstitelských pálenicích.

§ 8

Zušlechťování lihu

(1) Samostatnou rektifikaci surového ovocného destilátu a druhou rektifikaci ovocného nebo jiného destilátu lze provést pouze na základě povolení Ministerstva financí, které v povolení zároveň určí způsob zajištění výrobního zařízení a způsob zjišťování množství takto zušlechťovaného destilátu.

(2) Rektifikaci lihu podle odstavce 1 Ministerstvo financí povolí, jestliže výrobní zařízení pro rektifikaci je opatřeno zařízením, kterým lze kontrolovat surovinu použitou k rektifikaci, a zařízením, které zneumožňuje plnění přístroje záparou (kvasem).

(3) Regeneraci lihu lze provést pouze na základě povolení Ministerstva financí, které v povolení zároveň určí podmínky pro uvedený druh regenerace a způsob zjišťování množství regenerovaného lihu.

⁵⁾ Zákon ČNR č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁾ Zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů.

§ 9

Denaturace lihu

(1) Líh, s výjimkou lihu určeného pro octárny, musí být denaturován v lihovaru nebo ve zvláštním lihovaru.

(2) Líh určený pro octárny musí být denaturován v octárně za přítomnosti zaměstnance finančního úřadu.

(3) Finanční úřad může v odůvodněných případech povolit denuraci v provozovně kupujícího na jeho žádost a stanovit podmínky této denaturace; denaturace se provede za přítomnosti zaměstnance finančního úřadu.

(4) O provedené denuraci musí provozovatel lihovaru nebo zvláštního lihovaru vyhotovit záznam obsahující tyto údaje:

- a) druh, množství a stupňovitost lihu použitého pro denuraci,
- b) druh a množství denaturačního prostředku,
- c) záznam o stavu plomb na uzávěrách nádob, ve kterých je líh přepravován.

(5) Je-li denaturace prováděna v provozovně kupujícího, vyhotoví záznam podle odstavce 4 kupující a potvrdí jej finanční úřad.

§ 10

Denaturační prostředky

(1) Složení denaturačního prostředku pro obecně denaturovaný líh určuje Ministerstvo zemědělství po dohodě s Ministerstvem financí.

(2) Druhy denaturačních prostředků, jejich minimální množství a účel použití denaturovaného lihu stanoví prováděcí předpis. Ministerstvo zemědělství může po dohodě s Ministerstvem financí a Ministerstvem zdravotnictví v odůvodněných případech povolit použití jiného denaturačního prostředku, než stanoví prováděcí předpis, nebo použití stanoveného denaturačního prostředku pro jiný účel.

(3) Denaturační prostředek pro zvláště denaturovaný líh může být provozovateli lihovaru dodán kupujícím; v tomto případě je kupující povinen předložit provozovateli lihovaru vzorek denaturačního prostředku a osvědčení o jeho druhu a koncentraci vydané podle zvláštního zákona.⁷⁾

§ 11

Druhy lihu

(1) Do oběhu lze uvádět líh jen v těchto základních druzích:

- a) syntetický
 1. rafinovaný,
 2. bezvodý,
 3. technický,
- b) sulfitový,
- c) kvasný
 1. surový,
 2. rafinovaný,
 3. bezvodý,
 4. ovocné a jiné destiláty,
- d) zvláště denaturovaný
 1. syntetický,
 2. kvasný,
- e) obecně denaturovaný
 1. syntetický,
 2. kvasný,
- f) úkapy a dokapy,
- g) přiboudlina.

(2) Podrobnější členění základních druhů uvedených v odstavci 1 a jejich kvalitativní znaky stanoví prováděcí předpis.

§ 12

Uvádění lihu do oběhu

(1) Líh uvedený v § 11 odst. 1 písm. a) bodech 1 a 2 a písm. b), c), d) a f), lihoviny a nápoje obsahující líh, s výjimkou piva a vína, pokud jsou osvobozeny od daně podle zvláštního zákona,⁸⁾ mohou být dovezeny nebo prodány pouze na základě povolení Ministerstva financí. Toto povolení nelze převádět na jinou osobu.

(2) Povolení podle odstavce 1 se nevyžaduje pro líh vyskladněný od výrobce do státních hmotných rezerv⁹⁾ a pro líh kvasný surový, pokud je určen k rafinaci.

(3) Žádost, kterou podává kupující prostřednictvím příslušného finančního úřadu, musí obsahovat

- a) obchodní jméno, místo trvalého pobytu, místo podnikání a daňové identifikační číslo,¹⁰⁾ je-li žadatelem osoba fyzická, nebo obchodní jméno, sídlo a daňové identifikační číslo,¹⁰⁾ je-li žadatelem osoba právnická,

⁷⁾ § 10 zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů.

⁸⁾ § 29 odst. 1 písm. a), d) a e) zákona ČNR č. 587/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁹⁾ § 29 odst. 1 písm. b) zákona ČNR č. 587/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

§ 4 odst. 2 zákona č. 97/1993 Sb., o působnosti Správy státních hmotných rezerv.

¹⁰⁾ § 33 odst. 11 zákona ČNR č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

- b) označení druhu lihu, jeho množství v měřicích jednotkách a účel použití,
- c) obchodní jméno a sídlo, popřípadě místo podnikání prodávajícího.

(4) Kupující musí k žádosti přiložit ověřenou kopii živnostenského listu, popřípadě ověřený opis výpisu z obchodního rejstříku. Kupující, který nakupuje nedenaturovaný lih osvozený od spotřební daně podle zvláštního zákona,⁸⁾ s výjimkou lihu pro výrobu lihovin nebo jiných potravin obsahujících lih, je povinen k žádosti přiložit též osvědčení⁷⁾ nebo znalecký posudek,¹¹⁾ že pro daný účel nelze použít lih denaturovaný.

(5) Právnícké nebo fyzické osoby vyskladňující nebo přejímající lih uvedený v § 11 odst. 1 písm. a) bodech 1 a 2, písm. b), c), d) a f), pokud je osvobozen od daně podle zvláštního zákona,¹²⁾ jsou povinny zjišťovat množství lihu, evidovat vyskladněný a přejímaný lih a vystavovat dodací a přejímací list způsobem a za podmínek, které stanoví prováděcí předpis.

§ 13

Omezení při výrobě, úpravě, použití a uvádění lihu do oběhu

- (1) Při výrobě, úpravě a použití lihu je zakázáno
- a) mísit navzájem lih kvasný, lih sulfitový a lih syntetický,
 - b) používat lih syntetický nebo lih sulfitový k výrobě lihovin nebo jiných potravin a léčiv obsahujících lih,
 - c) používat denaturovaného lihu k jiným účelům, než stanoví prováděcí předpis,
 - d) vylučovat denaturační prostředky z denaturovaného lihu a pozměňovat vlastnosti denaturovaného lihu.

(2) Do oběhu je zakázáno uvádět lih

- a) označený klamavým způsobem nebo způsobem vyvolávajícím nebezpečí záměny,¹³⁾
- b) vadný,
- c) neznámého původu.

(3) Lih používaný jako zdroj obnovitelné energie v pohonných hmotách a jako palivo při výrobě energie nebo tepla může být vyroben pouze ze zemědělských plodin vypěstovaných na území České republiky a musí být pro tyto účely zvláště denaturován.

§ 14

Skladování lihu

Lih smí být uskladněn jen v kalibrovaných⁶⁾ nádržích opatřených zařízeními, které umožňuje spolehlivé zjištění množství skladovaného lihu.

§ 15

Zjišťování zásob a evidence lihu

(1) Finanční úřady zjišťují zásoby lihu včetně množství lihu obsaženého v zásobách surovin, polotovarů a hotových výrobků způsobem stanoveným prováděcím předpisem, a to u právníckých nebo fyzických osob, které

- a) lih vyrábějí nebo upravují,
- b) nakupují nebo dovážejí lih osvobozený od spotřební daně podle zvláštního zákona⁸⁾ nebo tento lih pouze zpracovávají, s výjimkou lihu uvedeného v § 11 odst. 1 písm. a) bodu 3 a písm. e) a g).

(2) Právnícké nebo fyzické osoby uvedené v odstavci 1 jsou povinny

- a) vést evidenci o výrobě, příjmu, zásobách a vydání lihu a o množství lihu obsaženého v zásobách surovin, polotovarů a hotových výrobků způsobem stanoveným prováděcím předpisem a tuto evidenci uzavírat způsobem a ve lhůtách, které stanoví prováděcí předpis,
- b) evidenci podle písmene a) uchovávat po dobu deseti let a uzávěrky této evidence předkládat finančnímu úřadu k prověření ve lhůtách stanovených prováděcím předpisem,
- c) ke dni uzávěrky evidence zjistit fyzickou zásobu lihu.

(3) Při zjišťování zásob lihu podle odstavce 1 se případný rozdíl mezi fyzickou zásobou a zásobou vykázanou v evidenci podle odstavce 2 snižuje o vyšší skutečně zjištěných ztrát, nejvýše však do výše norem ztrát lihu. Osvobození ztrát lihu od daně podle zvláštního zákona¹²⁾ je podmíněno vedením průkazné evidence, z níž je zřejmý základ pro výpočet normovaných ztrát. V odůvodněných případech může Ministerstvo zemědělství po dohodě s Ministerstvem financí povolit výjimku z prováděcího předpisu upravujícího normy ztrát lihu.

¹¹⁾ § 21 zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících.

¹²⁾ Zákon ČNR č. 587/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

¹³⁾ Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.

§ 16

Oznamovací povinnost

(1) Právnícké nebo fyzické osoby vyrábějící nebo upravující líh jsou povinny oznámit finančnímu úřadu

- a) zahájení a ukončení sezónní výroby, rafinace, rektifikace a regenerace lihu, a to nejpozději 15 dnů před zahájením a do 15 dnů po ukončení těchto činností,
- b) přerušeni výroby lihu na dobu delší než deset dnů, nejpozději do tří dnů od každého přerušeni,
- c) poruchy a závady na měřidlech nebo porušení závěr, nejpozději následující pracovní den po jejich zjištění,
- d) ztráty lihu přesahující normy ztrát lihu, nejpozději následující pracovní den po jejich zjištění.

(2) Právnícké nebo fyzické osoby dovážející, prodávající nebo přemísťující přístroje určené k výrobě nebo úpravě lihu jsou povinny oznámit Ministerstvu zemědělství do tří dnů jméno, příjmení a místo trvalého pobytu fyzické osoby nebo obchodní jméno a sídlo právnické osoby, kterým bylo toto zařízení prodáno, nebo místo, kam bylo zařízení přemístěno.

§ 17

Pokuty

(1) Finanční úřad uloží právnické nebo fyzické osobě, která poruší povinnosti

- a) uvedené v § 4 odst. 6 a 7, § 9 odst. 4 nebo § 10 odst. 3, pokutu až do výše 100 000 Kč,
- b) uvedené v § 4 odst. 2, 4 a 5, § 7 odst. 1 písm. c) a d), § 9 odst. 2, § 14, § 15 odst. 2 nebo § 16, pokutu až do výše 500 000 Kč,
- c) uvedené v § 5, 6 nebo § 8, pokutu až do výše 1 000 000 Kč,
- d) uvedené v § 4 odst. 3 nebo § 12, pokutu až do výše desetinásobku sazby spotřební daně stanovené pro líh zvláštním zákonem³⁾ a připadající na množství lihu obsaženého ve výrobku,
- e) uvedené v § 7 odst. 1 písm. a) a b), pokutu až do výše 100 000 000 Kč.

(2) Česká zemědělská a potravinářská inspekce¹⁴⁾ (dále jen „inspekce“) uloží právnické nebo fyzické osobě, která poruší povinnosti

- a) uvedené v § 13 odst. 1, pokutu až do výše 10 000 000 Kč,

b) uvedené v § 13 odst. 2, pokutu až do výše desetinásobku sazby spotřební daně stanovené pro líh zvláštním zákonem³⁾ a připadající na množství lihu obsaženého ve výrobku.

(3) Finanční úřad nebo inspekce uloží pokutu až do výše dvojnásobku částek uvedených v odstavcích 1 a 2 právnické nebo fyzické osobě, která se dopustila jednání podle těchto odstavců opětovně.

(4) Za opětovné se považuje takové porušení povinnosti, k němuž došlo v době do jednoho roku ode dne nabytí právní moci předchozího rozhodnutí, jímž byla právnické nebo fyzické osobě uložena pokuta.

(5) Při stanovení výše pokuty se přihlédne k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům protiprávního jednání.

(6) Pokutu lze uložit do jednoho roku ode dne, kdy bylo zjištěno porušení povinnosti, nejdéle však do tří let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.

(7) Inspekce vybírá pokutu, kterou uložila; pokutu vymáhá územní finanční orgán⁵⁾ podle zvláštního zákona.¹⁵⁾

(8) Výnos pokut je příjmem státního rozpočtu České republiky.

ČÁST DRUHÁ

**DOPLNĚNÍ ZÁKONA Č. 455/1991 SB.,
O ŽIVNOSTENSKÉM PODNIKÁNÍ
(ŽIVNOSTENSKÝ ZÁKON),
VE ZNĚNÍ POZDĚJŠÍCH PŘEDPISŮ**

§ 18

Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění zákona č. 231/1992 Sb., zákona České národní rady č. 591/1992 Sb., zákona č. 600/1992 Sb., zákona č. 273/1993 Sb., zákona č. 303/1993 Sb., zákona č. 38/1994 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 136/1994 Sb., zákona č. 200/1994 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 286/1995 Sb., zákona č. 94/1996 Sb., zákona č. 95/1996 Sb., zákona č. 147/1996 Sb., zákona č. 19/1997 Sb. a zákona č. 49/1997 Sb., se doplňuje takto:

¹⁴⁾ Zákon ČNR č. 63/1986 Sb., o České zemědělské a potravinářské inspekci.

¹⁵⁾ Zákon ČNR č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

V příloze č. 3 **KONCESOVANÉ ŽIVNOSTI** se skupina č. 314: **Ostatní** na konci doplňuje takto:

1	2	3	4	5
„Výroba a úprava kvasného lihu (s výjimkou ovocných destilátů získaných pěstitelským pálením)	a) vysokoškolské vzdělání v oboru potravinářské technologie, chemie, zemědělství, lékařství, farmacie nebo veterinárního lékařství nebo b) středoškolské vzdělání v oboru potravinářské technologie, chemie, zemědělství nebo v oboru farmaceutický laborant zakončené maturitní zkouškou a 3 roky praxe		Ministerstvo zemědělství	zákon č. 61/1997 Sb., o lihu a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona ČNR č. 587/1992 Sb., o spotřebních daniích, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o lihu)
Výroba a úprava lihu sulfidového nebo lihu syntetického	a) vysokoškolské vzdělání v oboru chemie nebo b) středoškolské vzdělání v oboru chemie zakončené maturitní zkouškou a 3 roky praxe		Ministerstvo průmyslu a obchodu	zákon č. 61/1997 Sb.“.

ČÁST TŘETÍ
ZMĚNA A DOPLNĚNÍ ZÁKONA ČESKÉ
NÁRODNÍ RADY Č. 587/1992 SB.,
O SPOTŘEBNÍCH DANÍCH, VE ZNĚNÍ
POZDĚJŠÍCH PŘEDPISŮ

§ 19

Zákon České národní rady č. 587/1992 Sb., o spotřebních daních, ve znění zákona č. 199/1993 Sb., zákona č. 325/1993 Sb., zákona č. 136/1994 Sb., zákona č. 260/1994 Sb., zákona č. 148/1995 Sb. a zákona č. 95/1996 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. Poznámka č. 7a) zní:

„^{7a)} § 2 odst. 1 písm. n) zákona č. 61/1997 Sb., o lihu a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona České národní rady č. 587/1992 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o lihu).“

2. Poznámka č. 7b) zní:

„^{7b)} § 2 odst. 1 písm. o) zákona č. 61/1997 Sb.“

3. V § 5 odst. 1 písm. g) se slova „podle § 29 odst. 1 písm. f), lihu obecně denaturovaného, lihu syntetického technického, úkapů a dokapů,“ nahrazují slovy „podle § 29 odst. 1 písm. c) a f),“.

4. V § 9 v první větě se slova „§ 29 odst. 1 písm. a) až e)“ nahrazují slovy „§ 29 odst. 1 písm. a), b), d) a e),“.

5. V § 9 se předposlední věta nahrazuje větou, která včetně poznámky č. 15a) zní: „Při uplatňování nároku u vybraných výrobků, na které se vztahuje ustanovení § 29 odst. 1 písm. a), d) a e), předloží nabyvatel povolení Ministerstva financí^{15a)} k nákupu nebo dovozu lihu.“

^{15a)} § 12 zákona č. 61/1997 Sb.“

6. V § 10 odst. 6 se slova „podle § 29 odst. 1 písm. f)“ nahrazují slovy „podle § 29 odst. 1 písm. c) a f)“.

7. V § 15 se vypouští odstavec 2.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

8. V § 24 písm. d) se předposlední věta nahrazuje větou, která zní: „Průkazem o způsobu nabytí nezdařeného lihu a lihovin je povolení Ministerstva financí vydané podle zvláštních předpisů^{15a)} a zároveň daňový doklad podle § 10 odst. 1 a 5 nebo odstavce 6.“

9. V § 25 odst. 1 se za slovo „líh“ doplňuje odkaz na poznámku č. 21i), která zní:

„²¹ⁱ⁾ § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 61/1997 Sb.“

10. V § 25 se vypouští odstavec 2.

Dosavadní odstavce 3 až 6 se označují jako odstavce 2 až 5.

11. Poznámka č. 21h) zní:

„^{21h)} § 3 zákona č. 61/1997 Sb.“

12. V § 27 odst. 1 se slova „měrných jednotkách.“ nahrazují slovy „měřicích jednotkách.“^{21c)}“.

Poznámka č. 21c) zní:

„^{21c)} § 2 odst. 1 písm. j) zákona č. 61/1997 Sb.“

13. V § 27 se vypouští odstavec 2; zároveň se zrušuje číslování odstavců.

14. § 29 odst. 1 písm. a) včetně poznámky č. 21j) zní:

„a) líh určený k úpravě^{21j)} nebo určený k použití jako materiál vstupující v rámci podnikatelské činnosti⁸⁾ do výrobků při výrobě potravinářských, kosmetických a mydlářských výrobků, éteru etylnatého, octanu etylnatého, léčiv a farmaceutických lučebnin,

^{21j)} § 2 odst. 1 písm. c) zákona č. 61/1997 Sb.“

15. § 29 odst. 1 písm. c) zní:

„c) líh obecně denaturovaný, líh syntetický technický, přiboudlina a líh ve směsích s jinými látkami, přesahuje-li obsah absolutního alkoholu 15 % objemu všech látek ve směsi obsažených, pokud jsou tyto směsi vyrobeny z lihu denaturovaného podle zvláštního předpisu^{21a)} nebo z lihu technického syntetického,“.

16. V § 29 odst. 1 písm. d) se odkaz na poznámku č. 21a) nahrazuje odkazem na poznámku č. 21k), která zní:

„^{21k)} § 9 zákona č. 61/1997 Sb.“

17. § 29 odst. 1 písm. e) včetně poznámky č. 21a) zní:

„e) líh zvláště denaturovaný syntetický a zvláště denaturovaný kvasný k použití pro stanovený účel,^{21a)}“

^{21a)} § 10 odst. 2 zákona č. 61/1997 Sb.“

18. V § 29 odst. 1 písm. f) se na konci věty vypouští tečka a připojují se tato slova: „a jsou výrobkem potravinářským, kosmetickým, mydlářským, léčivem nebo farmaceutickou lučebninou.“

19. § 30 se vypouští.

20. Poznámka č. 21) zní:

„²¹⁾ § 2 odst. 1 písm. k) zákona č. 61/1997 Sb.“

21. Poznámka č. 22) zní:

„²²⁾ § 4 zákona č. 61/1997 Sb.“.

ČÁST ČTVRTÁ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 20

Vztah ke správnímu řádu a k zákonu o správě daní a poplatků

(1) Na rozhodování podle § 15 odst. 3 se vztahuje správní řád.¹⁶⁾

(2) Na rozhodování finančních úřadů a Ministerstva financí podle tohoto zákona se vztahuje zákon o správě daní a poplatků.¹⁵⁾

§ 21

Zmocňovací ustanovení

(1) Ministerstvo zemědělství stanoví vyhláškou v dohodě s Ministerstvem průmyslu a obchodu

- a) technické požadavky na výrobní zařízení lihovaru, zvláštního lihovaru, zařízení pro skladování lihu a požadavky na jejich uspořádání,
- b) metody stanovení objemového množství a objemové koncentrace a způsob výpočtů množství lihu vyjádřeného v měřicích jednotkách,
- c) druhy denaturačních prostředků, jejich minimální množství a účel použití denaturovaného lihu,
- d) podrobnější členění základních druhů lihu a jejich kvalitativní znaky včetně metod jejich stanovení,
- e) normy ztrát lihu.

(2) Ministerstvo financí stanoví vyhláškou

- a) způsob a technické podmínky pro zajištění výrobního zařízení lihovaru,
- b) způsob znehodnocování úkapů a dokapů z pěstitelského pálení a některých odpadních produktů vzniklých při výrobě lihu v ovocných lihovarech,
- c) způsob znehodnocování lutrových vod,
- d) způsob měření a zaznamenávání teplot lihu protékajícího měřidlem a způsob měření lihu při poruše měřidla,
- e) soustavy a typy měřidel, podmínky jejich umístění, zajištění, používání, postup při provádění oprav, běžných úprav, postup při provádění váhové měřné zkoušky měřidla a při kontrole měřidla,
- f) způsob a lhůty při zjišťování a vypočítávání množství vyrobeného lihu,

g) způsob a technické podmínky zjišťování množství, způsob evidence a vystavování dodacího a přejímacího listu při vyskladňování a přejímce lihu,

h) způsob zjišťování zásob lihu,

i) způsob vedení evidence o výrobě, příjmu, zásobách a vydání lihu a o množství lihu obsaženého v zásobách, včetně způsobu zaokrouhlování množství lihu v měřicích jednotkách, způsob a lhůty pro uzavírání evidence a lhůty pro předkládání uzávěrky evidence finančním úřadům.

§ 22

Přechodná ustanovení

(1) Právnícké nebo fyzické osoby oprávněné k výrobě lihu podle předpisů platných před účinností tohoto zákona mohou v této činnosti pokračovat po dobu jednoho roku ode dne, kdy zákon nabude účinnosti. Po uplynutí této lhůty oprávnění podle dřívějších předpisů zanikají.

(2) Povolení k vyskladnění nebo uvedení lihu do oběhu vydaná podle předpisů platných před účinností tohoto zákona zůstávají v platnosti až do uplynutí doby, na kterou byla vydána.

§ 23

Zrušovací ustanovení

Zrušují se:

1. § 6 a 7 zákona č. 63/1950 Sb., o úpravě hospodaření s tabákem, solí a lihem a o zrušení státních finančních monopolů,
2. § 76 zákona České národní rady č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků,
3. vyhláška Federálního ministerstva zemědělství č. 16/1972 Sb., o hospodaření s lihem, ve znění vyhlášky Federálního ministerstva hospodářství č. 66/1991 Sb.,
4. vyhláška Federálního ministerstva financí č. 17/1972 Sb., o kontrole výroby a oběhu lihu, ve znění vyhlášky Ministerstva financí č. 193/1993 Sb. a vyhlášky Ministerstva financí č. 7/1994 Sb.,
5. vyhláška Ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky č. 76/1988 Sb., o pěstitelském pálení ovoce.

§ 24

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1997.

Zeman v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

¹⁶⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

62

ZÁKON

ze dne 6. března 1997,

**kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 359/1992 Sb.,
o zeměměřických a katastrálních orgánech, ve znění pozdějších předpisů**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon České národní rady č. 359/1992 Sb., o zeměměřických a katastrálních orgánech, ve znění zákona č. 107/1994 Sb. a zákona č. 200/1994 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. § 2 odst. 4 zní:

„(4) Sídla a územní působnost inspektorátů jsou stanoveny v příloze č. 1 tohoto zákona. Sídla a územní působnost katastrálních úřadů jsou stanoveny v příloze č. 2 tohoto zákona.“.

2. Příloha č. 1 zní:

„Příloha č. 1 k zákonu ČNR č. 359/1992 Sb.

Sídla a územní působnost inspektorátů

Zeměměřický a katastrální inspektorát v Brně, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okresech Blansko, Brno-město, Brno-venkov, Břeclav, Hodonín, Jihlava, Kroměříž, Prostějov, Třebíč, Uherské Hradiště, Vyškov, Zlín, Znojmo a Žďár nad Sázavou.

Zeměměřický a katastrální inspektorát v Českých Budějovicích, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okresech České Budějovice, Český Krumlov, Jindřichův Hradec, Pelhřimov, Písek, Prahačovice, Strakonice a Tábor.

Zeměměřický a katastrální inspektorát v Liberci, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okresech Česká Lípa, Děčín, Chomutov, Jablonec nad Nisou, Liberec, Litoměřice, Louny, Teplice, Ústí nad Labem a Most.

Zeměměřický a katastrální inspektorát v Opavě, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okresech Bruntál, Frýdek-Místek, Jeseník, Karviná,

Nový Jičín, Olomouc, Opava, Ostrava-město, Přerov, Šumperk a Vsetín.

Zeměměřický a katastrální inspektorát v Pardubicích, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okresech Havlíčkův Brod, Hradec Králové, Chrudim, Jičín, Náchod, Pardubice, Rychnov nad Kněžnou, Semily, Svitavy, Trutnov a Ústí nad Orlicí.

Zeměměřický a katastrální inspektorát v Plzni, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okresech Domažlice, Cheb, Karlovy Vary, Plzeň-město, Plzeň-jih, Plzeň-sever, Rokycany, Sokolov, Tachov a Klatovy.

Zeměměřický a katastrální inspektorát v Praze, který vykonává působnost pro územní obvody městských částí hlavního města Prahy a obcí v okresech Benešov, Beroun, Kladno, Kolín, Kutná Hora, Mělník, Mladá Boleslav, Nymburk, Praha-východ, Praha-západ, Příbram a Rakovník.“.

3. Příloha č. 2 zní:

„Příloha č. 2 k zákonu ČNR č. 359/1992 Sb.

Sídla a územní působnost katastrálních úřadů

Katastrální úřad v Benešově, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Benešov.

Katastrální úřad v Berouně, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Beroun.

Katastrální úřad v Blansku, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Blansko.

Katastrální úřad Brno-město se sídlem v Brně, který vykonává působnost pro územní obvod okresu Brno-město.

Katastrální úřad Brno-venkov se sídlem v Brně, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Brno-venkov.

Katastrální úřad v Bruntále, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Bruntál.

Katastrální úřad v Břeclavi, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Břeclav.

Katastrální úřad v České Lípě, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Česká Lípa.

Katastrální úřad v Českém Krumlově, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Český Krumlov.

Katastrální úřad v Českých Budějovicích, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese České Budějovice.

Katastrální úřad v Děčíně, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Děčín.

Katastrální úřad v Domažlicích, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Domažlice.

Katastrální úřad ve Frýdku-Místku, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Frýdek-Místek.

Katastrální úřad v Havlíčkově Brodě, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Havlíčkův Brod.

Katastrální úřad v Hodoníně, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Hodonín.

Katastrální úřad v Hradci Králové, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Hradec Králové.

Katastrální úřad v Chebu, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Cheb.

Katastrální úřad v Chomutově, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Chomutov.

Katastrální úřad v Chrudimi, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Chrudim.

Katastrální úřad v Jablonci nad Nisou, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Jablonec nad Nisou.

Katastrální úřad v Jeseníku, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Jeseník.

Katastrální úřad v Jičíně, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Jičín.

Katastrální úřad v Jihlavě, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Jihlava.

Katastrální úřad v Jindřichově Hradci, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Jindřichův Hradec.

Katastrální úřad v Karlových Varech, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Karlovy Vary.

Katastrální úřad v Karviné, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Karviná.

Katastrální úřad v Kladně, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Kladno.

Katastrální úřad v Klatovech, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Klatovy.

Katastrální úřad v Kolíně, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Kolín.

Katastrální úřad v Kroměříži, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Kroměříž.

Katastrální úřad v Kutné Hoře, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Kutná Hora.

Katastrální úřad v Liberci, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Liberec.

Katastrální úřad v Litoměřicích, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Litoměřice.

Katastrální úřad v Lounech, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Louny.

Katastrální úřad v Mělníce, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Mělník.

Katastrální úřad v Mladé Boleslavi, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Mladá Boleslav.

Katastrální úřad v Mostě, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Most.

Katastrální úřad v Náchodě, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Náchod.

Katastrální úřad v Novém Jičíně, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Nový Jičín.

Katastrální úřad v Nymburku, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Nymburk.

Katastrální úřad v Olomouci, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Olomouc.

Katastrální úřad v Opavě, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Opava.

Katastrální úřad v Ostravě, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Ostrava-město.

Katastrální úřad v Pardubicích, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Pardubice.

Katastrální úřad v Pelhřimově, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Pelhřimov.

Katastrální úřad v Písku, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Písek.

Katastrální úřad Plzeň-město se sídlem v Plzni, který vykonává působnost pro územní obvod okresu Plzeň-město.

Katastrální úřad Plzeň-jih se sídlem v Plzni, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Plzeň-jih.

Katastrální úřad Plzeň-sever se sídlem v Plzni, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Plzeň-sever.

Katastrální úřad Praha-město se sídlem v Praze, který vykonává působnost pro územní obvody městských částí hlavního města Prahy.

Katastrální úřad Praha-východ se sídlem v Praze, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Praha-východ.

Katastrální úřad Praha-západ se sídlem v Praze, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Praha-západ.

Katastrální úřad v Prachaticích, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Prachatice.

Katastrální úřad v Prostějově, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Prostějov.

Katastrální úřad v Přerově, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Přerov.

Katastrální úřad v Příbrami, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Příbram.

Katastrální úřad v Rakovníku, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Rakovník.

Katastrální úřad v Rokycanech, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Rokycany.

Katastrální úřad v Rychnově nad Kněžnou, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Rychnov nad Kněžnou.

Katastrální úřad v Semilech, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Semily.

Katastrální úřad v Sokolově, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Sokolov.

Katastrální úřad ve Strakoncích, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Strakonice.

Katastrální úřad ve Svitavách, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Svitavy.

Katastrální úřad v Šumperku, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Šumperk.

Katastrální úřad v Táboře, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Tábor.

Katastrální úřad v Tachově, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Tachov.

Katastrální úřad v Teplících, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Teplice.

Katastrální úřad v Trutnově, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Trutnov.

Katastrální úřad v Třebíči, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Třebíč.

Katastrální úřad v Uherském Hradišti, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Uherské Hradiště.

Katastrální úřad v Ústí nad Labem, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Ústí nad Labem.

Katastrální úřad v Ústí nad Orlicí, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Ústí nad Orlicí.

Katastrální úřad ve Vsetíně, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Vsetín.

Katastrální úřad ve Vyškově, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Vyškov.

Katastrální úřad ve Zlíně, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Zlín.

Katastrální úřad ve Znojmě, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Znojmo.

Katastrální úřad ve Žďáru nad Sázavou, který vykonává působnost pro územní obvody obcí v okrese Žďár nad Sázavou.“

Čl. II

Řízení zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona Katastrálním úřadem v Šumperku a Katastrálním úřadem v Bruntále ve vztahu k území okresu Jeseník dokončí katastrální úřady, které tato řízení zahájily.

Čl. III

Zrušuje se vyhláška Českého úřadu zeměměřic-

kého a katastrálního č. 78/1993 Sb., kterou se stanoví sídla a územní působnost zeměměřických a katastrálních inspektorátů a katastrálních úřadů.

Čl. IV

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. května 1997.

Zeman v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

63

NÁLEZ

Ústavního soudu České republiky

Jménem České republiky

Ústavní soud České republiky rozhodl dne 4. února 1997 v plénu ve věci návrhu Krajského soudu v Ostravě na zrušení ustanovení § 45 odst. 3 věty třetí zákona č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, ve znění pozdějších předpisů

takto:

Návrh se zamítá.

Odůvodnění

I.

Dne 20. srpna 1996 obdržel Ústavní soud České republiky návrh Krajského soudu v Ostravě na zrušení ustanovení § 45 odst. 3 věty třetí zákona č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, ve znění pozdějších předpisů.

Senát 15 Co Krajského soudu v Ostravě v odvolacím řízení ve věci vedené pod sp. zn. 15 Co 331/94 dospěl k závěru, že zákon, jehož má být při řešení věci použito, je v rozporu s ústavními zákony, resp. mezinárodními smlouvami podle čl. 10 Ústavy České republiky (dále jen „Ústava“). Na základě čl. 95 odst. 2 Ústavy a § 64 odst. 4 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, proto Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 28. dubna 1995 sp. zn. 15 Co 331/94, které nabylo právní moci dnem 31. července 1995, řízení dle § 109 odst. 1 písm. b) o. s. ř. přerušil a předložil věc Ústavnímu soudu.

I/a

Ve věci rozhodované Krajským soudem v Ostravě (sp. zn. 15 Co 331/94) se žalobce R., společnost obchodu a služeb, veřejná obchodní společnost, v odvolání domáhal zrušení rozsudku Okresního soudu v Karviné ze dne 23. března 1994 sp. zn. 29 C 250/93, jímž byl zamítnut návrh žalobce na uložení povinnosti žalovanému Z. O., a. s., umožnit žalobci nerušené užívání skladu a majetku, založené smlouvou ze dne 7. října 1991, po dobu trvání této smlouvy (tj. do dne 31. prosince 2001). Žalobce v řízení před obecnými soudy namítal skutečnost, že až do účinnosti zákona č. 210/1993 Sb., kterým byl novelizován zákon č. 92/1991 Sb., nebyl žádným způsobem omezen způsob uzavírání smluv o nájmu majetku a nebytových prostor. Dle jeho názoru doslovný výklad ustanovení § 45 odst. 3 věty třetí zákona č. 92/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů (včetně zákona č. 210/1993 Sb.), by znamenal akceptování retroaktivity, což by představovalo rozpor s Ústavou.

Smlouvu o nájmu nebytových prostor a majetku uzavřenou s právním předchůdcem žalovaného Z. O., s. p., tedy žalobce považoval za platnou bez ohledu na to, že došlo k transformaci státního podniku, v jejímž rámci byl sklad, kterého se nájemní smlouva týkala, z majetkové podstaty tohoto podniku vyňat a posléze Fondem národního majetku vložen do akciové společnosti Z. O. Žalovaný se naopak doslovného znění § 45 odst. 3 věty třetí zákona č. 92/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, dovolával.

I/b

Ve shodě s právním názorem soudu prvního stupně i Krajský soud v Ostravě za stěžejní otázku posuzované věci považuje určení, zda nájemní vztah založený smlouvou ze dne 7. října 1991 zanikl v důsledku novely zákona č. 92/1991 Sb., provedené zákonem č. 210/1993 Sb., dnem 1. října 1993 (tj. dnem, ke kterému došlo k účinnému vynětí předmětné části majetku – skladu, jehož užívání se nájemní smlouva týkala – ze státního podniku).

Krajský soud v Ostravě ve svém návrhu konstatuje, že v době, kdy žalobce uzavřel se státním podnikem předmětnou smlouvu, zákon č. 92/1991 Sb. žádné omezující ustanovení ohledně možnosti státních podniků pronajímat majetek fyzickým či právnickým osobám neobsahoval. Poukazuje dále na skutečnost, že výslovně se touto otázkou zabývala až novela uvedeného zákona, zákon č. 92/1992 Sb. účinný od 28. února 1992, jenž ode dne své účinnosti omezil možnost státních podniků uzavírat nájemní smlouvy o užívání majetku, ke kterému vykonávaly právo hospodaření, a to na dobu do dne přechodu tohoto majetku na příslušný fond. Rekapituluje

vývoj právní úpravy, Krajský soud v Ostravě cituje dále nové znění § 45 odst. 3 zákona č. 92/1991 Sb., ve znění zákona č. 544/1992 Sb., z něhož s účinností od 18. prosince 1992 bylo vypuštěno datum 28. února 1992, od něhož úprava předchozí omezovala zmíněná dispoziční oprávnění státních podniků. Konečně ve svém návrhu cituje i znění uvedeného ustanovení podle novely zákona č. 92/1991 Sb. provedené zákonem č. 210/1993 Sb. (s účinností od 13. srpna 1993), které už výslovně stanoví zánik práva užívat majetek bývalých státních podniků vzniklého ze smluv uzavřených před 28. únorem 1992. Pro úplnost se v návrhu uvádí, že na dikci § 45 odst. 3 zákona č. 92/1991 Sb., ve znění zákona č. 210/1993 Sb., nezměnily nic další novely provedené zákony č. 306/1993 Sb. a č. 224/1994 Sb.

Krajský soud v Ostravě je toho názoru, že ustanovení § 45 odst. 3 zákona č. 92/1991 Sb., ve znění zákona č. 210/1993 Sb., je retroaktivní povahy, pokud dle své poslední věty zasahuje i do práva užívat majetek vzniklého ze smluv uzavřených před 28. únorem 1992. Upozorňuje na skutečnost, že se jedná o zásah do majetkového práva (práva užívat majetek) založeného smluvně v době, kdy uzavírání nájemních smluv k majetku státu na delší časové období bylo jednáním právně dovoleným. S odkazem na čl. 1 Ústavy a podpůrně i na nález Ústavního soudu ze dne 24. května 1994 (č. 131/1994 Sb.) považuje Krajský soud v Ostravě napadené ustanovení za rozporné s jedním ze základních principů právního státu, s principem právní jistoty.

V návrhu se dále rozlišují dva případy retroaktivních důsledků § 45 odst. 3 zákona č. 92/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Prvním je situace, kdy podle uvedeného ustanovení nájemní poměr ze zákona č. 92/1991 Sb., ve znění zákona č. 210/1993 Sb., zanikl před nabytím účinnosti zákona č. 210/1993 Sb. (tj. před 13. srpnem 1993), druhým pak situace, když k zániku nájemního poměru došlo po uvedeném termínu (jak tomu bylo v případě rozhodovaném obecnými soudy). V obou případech podle názoru Krajského soudu v Ostravě dochází k retroaktivnímu působení napadeného zákonného ustanovení.

S ohledem na argumentaci obsaženou v nálezu Ústavního soudu ze dne 22. března 1994 (č. 86/1994 Sb.) se Krajský soud v Ostravě domnívá, že retroaktivní působení § 45 odst. 3 zákona č. 92/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nevyvází ani poukaz na veřejný zájem či veřejné blaho. Podle jeho názoru podobný retroaktivní zásah by mohl být věcně odůvodněn při odstraňování nerovností vzniklých u vztahů založených v době omezené smluvní volnosti stran a zákonem založené nerovnosti subjektů do smluvních vztahů vstupujících. „Napravování“ zákona, přijatého demokraticky zvoleným parlamentem, uskutečněné až po poměrně dlouhé době jeho účinnosti při vědomí, že šlo v pořadí již o třetí pokus řešit otázku dlouhodobých nájmu majetku vymezeného v § 1 zákona č. 92/1991 Sb., je v návrhu proto považováno za nepřijatelné narušení principu právní jistoty.

Krajský soud v Ostravě dále z hlediska principu ochrany důvěry občanů v právo upozorňuje na skutečnost, že právní subjekty, jednající v dobré víře, jsou retroaktivní úpravou postiženy i ekonomicky, protože perspektiva dlouhodobého užívání pronajatého majetku může mít vyšší ekonomickou hodnotu než hodnota smluveného nájemného. Dle názoru navrhovatele retroaktivní legislativní zásah by bylo lze ospravedlnit jen poskytnutím příslušné náhrady postiženým nájemcům.

II.

Podle § 42 odst. 3 a § 69 zákona č. 182/1993 Sb. zaslal Ústavní soud návrh Poslanecké sněmovně. Předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky Ing. Miloš Zeman potvrdil, a to v souladu s požadavky obsaženými v ustanovení § 68 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb., že zákon č. 210/1993 Sb. byl schválen potřebnou většinou poslanců Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky dne 8. července 1993, podepsán příslušnými ústavními činiteli a řádně vyhlášen. Vyjádřil přesvědčení o souladu napadeného ustanovení s ústavními zákony a mezinárodními smlouvami podle čl. 10 Ústavy.

Dále poukázal na skutečnost, že přijetí zákona č. 210/1993 Sb. reagovalo na různé těžkosti, které se vyskytly při praktické realizaci velké privatizace, přičemž je vzhledem k netradičnímu řešení problému přechodu majetku státu do soukromé sféry pochopitelné, že zákonodárce nemohl pamatovat na všechna úskalí, která budou tento proces doprovázet. Podle vyjádření předsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu z tohoto důvodu zákonodárce „opomněl přijmout omezující opatření ohledně možnosti státních podniků pronajímat majetek fyzickým či právnickým osobám“, avšak „jakmile si tuto skutečnost uvědomil, přijal formou několika novel k zákonu č. 92/1991 Sb. odpovídající právní úpravu, která se snažila tuto situaci řešit, přičemž musel reagovat na skutečnost, že do okamžiku nabytí účinnosti těchto novel státní podniky takové nájemní smlouvy uzavřely“. Za důvod uvedeného legislativního postupu ve svém stanovisku považuje skutečnost, že bez vyřešení daného problému by se proces privatizace státních podniků velice zkomplikoval.

Ve vyjádření je dále obsaženo přesvědčení, že napadené zákonné ustanovení nemá zpětnou účinnost, a tudíž nezasahuje do práv vzniklých před 28. únorem 1992, když pouze novým způsobem upravuje právní vztahy

s účinností do budoucnosti. Jeho právní účinky lze proto charakterizovat pouze jako nepravou retroaktivitu, přičemž ustanovení právních předpisů, která mají takový charakter, nejsou v rozporu s principy právního státu.

III.

Zákon č. 92/1991 Sb., jenž nabyl účinnosti dnem 1. dubna 1991, rozsah dispozičních oprávnění státních podniků ohledně uzavírání nájemních smluv o užívání majetku, k němuž vykonávaly právo hospodaření, nijak neomezil.

Novela uvedeného zákona provedená zákonem č. 92/1992 Sb. (s účinností ode dne 28. února 1992) v ustanovení § 45 odst. 3 zakotvila ohledně dané problematiky následující úpravu:

„(3) Podniky mohou uzavírat nájemní smlouvy a jiné smlouvy o užívání majetku uvedeného v § 1 jinými osobami jen na dobu do dne přechodu tohoto majetku na příslušný fond. Pokud by uvedené smlouvy byly po dni 28. února 1992 uzavřeny na dobu delší, zaniká právo užívat majetek dnem jeho přechodu na příslušný fond.“

Zákon č. 544/1992 Sb., kterým byl zákon č. 92/1991 Sb. opětovně novelizován, s účinností ode dne 8. prosince 1992, stanovil nové znění § 45 odst. 3:

„(3) Podniky mohou uzavírat nájemní smlouvy a jiné smlouvy o užívání majetku uvedeného v § 1 jinými osobami jen na dobu do dne přechodu tohoto majetku na příslušný fond. Pokud by uvedené smlouvy byly uzavřeny na dobu delší, zaniká právo užívat majetek dnem jeho přechodu na příslušný fond.“

Konečně další, v pořadí už třetí, novela zákona č. 92/1991 Sb. provedená zákonem č. 210/1993 Sb. změnila s účinností ode dne 13. srpna 1993 ustanovení § 45 odst. 3 do následující dikce:

„(3) Podniky mohou uzavírat nájemní smlouvy a jiné smlouvy o užívání majetku uvedeného v § 1 jinými osobami jen na dobu do dne zrušení podniku bez likvidace nebo vynětí části majetku podniku podle § 11 odst. 1. Pokud by uvedené smlouvy byly uzavřeny na dobu delší, zaniká právo užívat majetek dnem zrušení podniku bez likvidace nebo dnem vynětí části majetku podniku; to neplatí, jde-li o smlouvy o nájmu nebytového prostoru, na jejichž uzavření vzniklo právo podle zvláštního předpisu,¹³⁾ a o smlouvy o nájmu bytů. K tomuto dni zaniká i právo užívat majetek vzniklý ze smluv uzavřených před 28. únorem 1992.“

[Poznámka č. 13) přitom odkazuje na § 15 zákona č. 427/1990 Sb., o převodech vlastnictví státu k některým věcem na jiné právnické nebo fyzické osoby, ve znění pozdějších předpisů.]

Uvedená podoba ustanovení § 45 odst. 3 zákona č. 92/1991 Sb. nebyla dotčena zákony č. 306/1993 Sb. a č. 224/1994 Sb., jež zákon č. 92/1991 Sb. měnily a doplňovaly, a tudíž představuje stávající dikci § 45 odst. 3 zákona č. 92/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

IV.

IV/a

K základním principům vymezujícím kategorii právního státu patří princip ochrany důvěry občanů v právo a s tím související princip zákazu zpětné účinnosti právních norem.

Právní teorie i praxe činí přitom rozdíl mezi pravou a nepravou retroaktivitou, přičemž je obecně akceptováno vymezení této distinkce právní doktrínou.

Z řady definic za autoritativní lze považovat definici E. Tilsche, jenž pravou a nepravou retroaktivitu vymezoval následovně: „Pravé zpětné působení nového zákona jest tu jen tehdy, když působí i pro dobu minulou... Nepravé zpětné působení... tu jest, když nový zákon nařizuje, že ho má být užito i na staré právní poměry již založené, ale teprve od doby, kdy počíná působnost nového zákona, anebo od doby ještě pozdější.“ (E. Tilsch, Občanské právo. Obecná část, Praha 1925, s. 75 – 78.)

Pravá retroaktivita pak „zahrnuje v podstatě dvě odlišné situace“, a to za prvé „stav, že nová úprava *dávala vznik* (novým právním) vztahům před její účinností za podmínek, které teprve dodatečně stanovila“, a za druhé „novela může *měnit* právní vztahy vzniklé podle staré právní úpravy, a to ještě před účinností nového zákona“. (L. Tichý, K časové působnosti novely občanského zákoníku, Právník, č. 12, 1984, s. 1104.)

Pro pravou retroaktivitu tudíž platí, že *lex posterior* ruší (neuznává) právní účinky v době účinnosti *legis prioris*, popřípadě vyvolává nebo spojuje práva a povinnosti subjektů s takovými skutečnostmi, jež v době účinnosti *legis prioris* neměly povahu právních skutečností.

V případě retroaktivity nepravé: „nový zákon sice nezakládá právních následků pro minulost, avšak bud

povyšuje minulé skutečnosti za podmínku budoucího právního následku (prostá výlučnost), nebo modifikuje pro budoucnost právní následky podle dřívějších zákonů založené... Nepravé zpětné působení zákona pouze znamená, že nový zákon zachycuje (právně kvalifikuje) minulé skutečnosti nebo že se dotýká (modifikuje, ruší) existujících právních následků, tj. na skutkové podstaty je založivší váže pro budoucnost jiná práva a jiné povinnosti než zákonodárci dosavadní. Jde zde tudíž o zásah nového zákona jednak do předchozích skutečností, jednak do tzv. práv nabytých.“ (A. Procházka, Retroaktivita zákonů. In: Slovník veřejného práva. Sv. III, Brno 1934, s. 800.)

Obecně v případech časového střetu staré a nové právní normy platí nepravá retroaktivita, tj. od účinnosti nové právní normy se i právní vztahy vzniklé podle zrušené právní normy řídí právní normou novou. Vznik právních vztahů existujících před nabytím účinnosti nové právní normy, právní nároky, které z těchto vztahů vznikly, jakož i vykonané právní úkony se řídí zrušenou právní normou (důsledkem opačné interpretace střetu právních norem by byla pravá retroaktivita). Aplikuje se tady princip ochrany minulých právních skutečností, zejména právních konání.

IV/b

Z principu ochrany důvěry občanů v právo vyplývá, že princip nepřipustnosti retroaktivity nelze vztáhnout na zpětné působení právních norem, jež nepředstavují zásah do právní jistoty, resp. nabytých práv. Příkladem takového zpětného působení je situace, v níž za předpokladu rozdílných trestněprávních úprav v době spáchání skutku a v době rozhodování o něm se skutek posuzuje dle právní úpravy, jež je pro pachatele výhodnější (čl. 40 odst. 6 věta druhá Listiny základních práv a svobod).

V souvislosti s analýzou principu retroaktivity je dále nutné zabývat se otázkou možných výjimek z nepřipustnosti retroaktivity právních norem. Je přitom nezbytné rozlišovat posuzování nepřipustnosti pravé a nepravé retroaktivity.

U retroaktivity pravé platí zásada obecné nepřipustnosti, ze které existují striktně omezené výjimky přípustnosti, u retroaktivity nepravé platí naopak zásada obecné přípustnosti, ze které existují výjimky její nepřipustnosti.

Pravou retroaktivitu „lze ospravedlniti nanejvýše tam, kde právní povinnost pro minulost stanovená již dříve alespoň jako mravní povinnost byla pocitována“. (A. Procházka, Retroaktivita zákonů. In: Slovník veřejného práva. Sv. III, Brno 1934, s. 800.) Opodstatněné bylo v této souvislosti o časové působnosti Statutu Mezinárodního vojenského tribunálu v Norimberku konstatováno: „je-li to zpětná platnost zákona, pak prohlašujeme, že odpovídá naprosto vyšším normám spravedlnosti, které stanovily v praxi všech civilizovaných zemí určité meze pro zpětnou platnost zákona“, přičemž za kritérium přípustnosti retroaktivity byl považován „cit spravedlnosti, který je vlastní tomuto světu a který bude pošlapán, zůstanou-li váleční zločinci po druhé světové válce bez trestu“. (Zahajovací řeč hlavního žalobce za Velkou Británii Hartleye Shawcrosse, in: Norimberský proces, Díl 1., Praha 1953, s. 206.) Obdobný názor nacházíme i v současné právní teorii: „Obecně platí, že *od zásady zákazu retroaktivity* se lze odchýlit zcela *výjimečně*, a to výslovným pozitivním ustanovením. Jak je patrné z historie, důvodem k takovým postupům byla situace, kdy by se právní jistota dostala do příkrého rozporu s jistotou sociální a s právním vědomím, jak tomu bylo v ČSR v případě *retribučních dekretů*. Zpětnou působnost zákona na občanskoprávní poměry by bylo možno odůvodnit též veřejným pořádkem (*ordre public*), především jestliže by byly dotčeny předpisy absolutně kogentní, jež byly vydány v důsledku určité mezní situace přerodu hodnot ve společnosti.“ (L. Tichý, op. cit., s. 1102.)

Kritériem přípustnosti výjimek z principu zákazu pravé retroaktivity je legislativní zásada „ochrany oprávněné důvěry v stálost právního řádu“. (A. Procházka, Základy práva intertemporálního, Brno 1928, s. 111.) O oprávněné důvěře nelze uvažovat za předpokladu, když právní subjekt s retroaktivní regulací musí, resp. musel počítat. Příkladem takovéto situace je působení právní normy stojící v příkrém rozporu se zásadními, obecně uznanými principy humanity a morálky: „V našem právním řádě můžeme ospravedlniti odkazem na předchozí vládnoucí mravní přesvědčení, např. zpětnou platnost lichevních zákonů (viz § 13 zák. č. 47/1881 ř. z., § 10 cis. nař. č. 275/1914 ř. z., § 105 III. dílčí nov. k obč. zák.).“ (A. Procházka, Retroaktivita zákonů. In: Slovník veřejného práva. Sv. III, Brno 1934, s. 800.)

IV/c

Zákaz retroaktivity právních norem pro oblast práva trestního je výslovně upraven v čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, jeho působení pro další odvětví práva nutno dovodit z čl. 1 Ústavy.

Problematiky zákazu zpětné účinnosti se ve své judikatuře dotkl Ústavní soud České a Slovenské Federa-

tivní Republiky v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 78/92 (Sbírka usnesení a nálezů ÚS, 1992, č. 16) i Ústavní soud České republiky, a to v nálezu sp. zn. IV. ÚS 215/94 (Sbírka nálezů a usnesení ÚS, 3, 227n).

V prvním z uvedených nálezů Ústavní soud České a Slovenské Federativní Republiky konstatoval, že principy právního státu vyžadují u každého možného případu retroaktivity jeho výslovné vyjádření v ústavě nebo v zákoně s cílem vyloučit možnost retroaktivní interpretace zákona a zároveň vyžadují v zákoně vyřešit s retroaktivitou spjaté důsledky tak, aby nabytá práva byla řádně chráněna.

Nepřípustnost retroaktivity, resp. retroaktivního výkladu zdůraznil v druhém z uvedených rozhodnutí i Ústavní soud České republiky: „Ke znakům právního státu neoddělitelně patří princip právní jistoty a ochrany důvěry občana v právo. Tento postup zahrnuje zákaz retroaktivity právních norem, resp. jejich retroaktivního výkladu.“

V.

V posuzované věci nutno zodpovědět dvě otázky. První je, zdali ustanovení § 45 odst. 3 zákona č. 92/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, lze označit za retroaktivní, a pokud ano, zda se jedná o retroaktivitu pravou nebo nepravou.

V případě kladné odpovědi je otázkou druhou ústavněprávní akceptovatelnost, resp. neakceptovatelnost retroaktivní právní normy.

Zákon č. 92/1992 Sb. (s účinností ode dne 28. února 1992) v nově upraveném ustanovení § 45 odst. 3 omezil dispoziční oprávnění státních podniků uzavírat nájemní smlouvy k věcem, k nimž vykonávaly právo hospodaření. Novela provedená zákonem č. 544/1992 Sb., která ze znění ustanovení § 45 odst. 3 odkaz na termín účinnosti novely předcházející vypustila, otevřela možnost retroaktivní interpretace i pro nájemní poměry, jež vznikly přede dnem 28. února 1992.

Novela zákona č. 92/1991 Sb. provedená zákonem č. 210/1993 Sb. obsahuje dikci, podle níž ke dni zrušení podniku bez likvidace nebo ke dni vynětí části majetku podniku zaniká i právo užívat majetek vzniklé ze smluv uzavřených před 28. únorem 1992 (tj. uzavřených před účinností zákona č. 92/1992 Sb., který omezení dispozičního oprávnění státních podniků uzavírat nájemní smlouvy k věcem, k nimž vykonávaly právo hospodaření, zavedl).

Pravá zpětná účinnost by byla u napadeného ustanovení přítomna pouze za předpokladu, pokud by se týkala případů, u kterých nájemní poměr vznikl ze smluv uzavřených před 28. únorem 1992 a ke zrušení podniku bez likvidace nebo k vynětí části majetku podniku došlo před nabytím účinnosti zákona č. 210/1993 Sb. (tj. před 13. srpnem 1993), k čemuž by bylo vztaženo i datum zániku nájemního poměru.

Je nutno rozlišovat případy, ve kterých lze soulad ustanovení právního předpisu s ústavním pořádkem zabezpečit jeho ústavně konformní interpretací a kdy tak učinit nelze a je nutno přistoupit k jeho zrušení. Soud přitom není absolutně vázán doslovným zněním zákonného ustanovení, nýbrž se od něj smí a musí odchýlit v případě, kdy to vyžaduje ze závažných důvodů účel zákona, historie jeho vzniku, systematická souvislost nebo některý z principů, jež mají svůj základ v ústavně konformním právním řádu jako významovém celku. Je nutno se přitom vyvarovat libovůle; rozhodnutí soudu se musí zakládat na racionální argumentaci.

V případě § 45 odst. 3 zákona č. 92/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, lze jeho soulad s ústavními zákony a mezinárodními smlouvami podle čl. 10 Ústavy zabezpečit výkladem. To znamená, že uvedené ustanovení nutno interpretovat v tom smyslu, že nájemní poměry, jež vznikly ze smluv uzavřených před 28. únorem 1992 ze zákona č. 92/1991 Sb., ve znění zákona č. 210/1993 Sb., v případě zrušení podniku bez likvidace nebo vynětí části majetku podniku před 13. srpnem 1993, zanikají teprve po nabytí účinnosti zákona č. 210/1993 Sb. (resp. se jejich režim ode dne 8. prosince 1992 do dne 13. srpna 1993 řídí zákonem č. 544/1992 Sb., kterým byl zákon č. 92/1991 Sb. novelizován).

Zbývá tedy vyřešit otázku ústavněprávní akceptovatelnosti nepravé retroaktivity § 45 odst. 3 zákona č. 92/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, v jejímž důsledku po nabytí své účinnosti *lex posterior* změnil, resp. zrušil právní poměry, jež vznikly na základě *legis prioris*.

Zrušení staré a přijetí nové právní úpravy je nutně spjato se zásahem do principů rovnosti a ochrany důvěry občana v právo. Dochází k tomu v důsledku ochrany jiného veřejného zájmu či základního práva a svobody. Posuzování tohoto konfliktu hlediskem proporcionality s ohledem na intertemporalitu by mělo vést k závěru o druhu legislativního řešení časového střetu právních úprav. Proporcionalitu lze přitom charakterizovat tak, že vyšší stupeň intenzity veřejného zájmu, resp. ochrany základních práv a svobod odůvodňuje vyšší míru zásahu do principů rovnosti a ochrany důvěry občana v právo novou právní regulací. Platí tu zároveň maxima při-

kazující v případě omezení základního práva, resp. svobody šetřit jeho podstatu a smysl (čl. 4 odst. 4 Listiny základních práv a svobod). Při posouzení způsobu legislativního řešení intertemporality tudíž sehrává svou roli nejen míra odlišnosti nové a staré právní úpravy, nýbrž i společenská naléhavost zavedení nové právní úpravy ap.

Rozhodnutí zákonodárce o způsobu řešení časového střetu staré a nové právní úpravy tedy z hlediska ústavního není věcí nahodilou nebo věcí libovůle. Je věcí zvažování v kolizi stojících ústavněprávních principů. V této souvislosti právní teorie na adresu nepravé retroaktivity konstatuje, že tato je „zásadně přípustná; i ona může ale být ústavněprávně nepřipustnou, jestli je tím zasaženo do důvěry ve skutkovou podstatu a význam zákonodárných přání pro veřejnost nepřevyšuje, resp. nedosahuje zájem jednotlivce na další existenci dosavadního práva.“ (B. Pieroth, Rückwirkung und Übergangsrecht. Verfassungsrechtliche Maßstäbe für intertemporale Gesetzgebung, Berlin 1981, s. 380 – 381.)

Při posuzování souladu napadeného ustanovení, jež působí s účinky nepravé retroaktivity, s ústavními zákony a mezinárodními smlouvami podle čl. 10 Ústavy nutno zvažovat intenzitu veřejného zájmu na úspěšném provedení „velké“ privatizace (u které existující nájmy snižují atraktivnost privatizovaných podniků pro nabyvatele, a tím i proveditelnost privatizace) s mírou zásahu do principů rovnosti a ochrany důvěry občana v právo, tj. s mírou ochrany dobromyslných nájemců nebytových prostor a majetku bývalých státních podniků.

Privatizace státních podniků jako součást ekonomické transformace centrálně řízeného komunistického hospodářského systému na systém založený na svobodě vlastnictví a tržním hospodářství představovala a představuje z hlediska ústavního naplnění čl. 1 Ústavy, čl. 1, čl. 2 odst. 1, čl. 3 odst. 1, čl. 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Stupeň intenzity veřejného zájmu na dosažení uvedeného cíle odůvodňuje z hlediska akceptace nepravé retroaktivity i určitý zásah do principů rovnosti a ochrany důvěry občana v právo.

Z hlediska posuzované věci nepravá zpětná účinnost § 45 odst. 3 zákona č. 92/1991 Sb., ve znění zákona č. 210/1993 Sb., znamená, že nájemce nebytových prostor nebo jiného majetku, ke kterým vykonávají právo hospodaření státní podniky, si musel po 13. srpnu 1993 být vědom, že ke dni zrušení podniku bez likvidace nebo vynětí části majetku podniku (čili změnou vlastníka) nájemní poměr uzavřený před 28. únorem 1992 zanikne, a mohl, resp. musel tedy s touto skutečností počítat. Obdobný přístup zvolil zákonodárce i v případě právních důsledků restitucí, když v zákoně č. 116/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů, mezi důvody ukončení nájmu nebytových prostor, uzavřeného na dobu určitou, výpovědi řadí rovněž vydání nemovitostí podle restitučních zákonů (č. 403/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů).

S ohledem na uvedené důvody Ústavní soud návrh Krajského soudu v Ostravě na zrušení ustanovení § 45 odst. 3 věty třetí zákona č. 92/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, podle § 70 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb. zamítl.

Předseda Ústavního soudu České republiky:

JUDr. Kessler v. r.

64

NAŘÍZENÍ VLÁDY

ze dne 12. února 1997,

kterým se vyhláší 1. změna a doplněk závazné části územního plánu
velkého územního celku Hradecko-pardubické sídelní regionální aglomerace

Vláda nařizuje podle § 29 odst. 2 zákona č. 50/
/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu
(stavební zákon), ve znění zákona č. 262/1992 Sb.:

§ 1

1. změna a doplněk závazné části územního plánu
velkého územního celku Hradecko-pardubické sídelní
regionální aglomerace jsou vymezeny v příloze č. 1
tohoto nařízení a uvedeny v příloze č. 2 tohoto naří-
zení.

§ 2

Územní plán velkého územního celku Hradecko-
-pardubické sídelní regionální aglomerace, schválený
usnesením vlády č. 151 ze dne 18. května 1988, ve
znění usnesení vlády č. 71 ze dne 12. února 1997, je
uložen na okresních úřadech Nymburk, Kolín, Pardu-
bice, Hradec Králové a na Ministerstvu pro místní
rozvoj.

§ 3

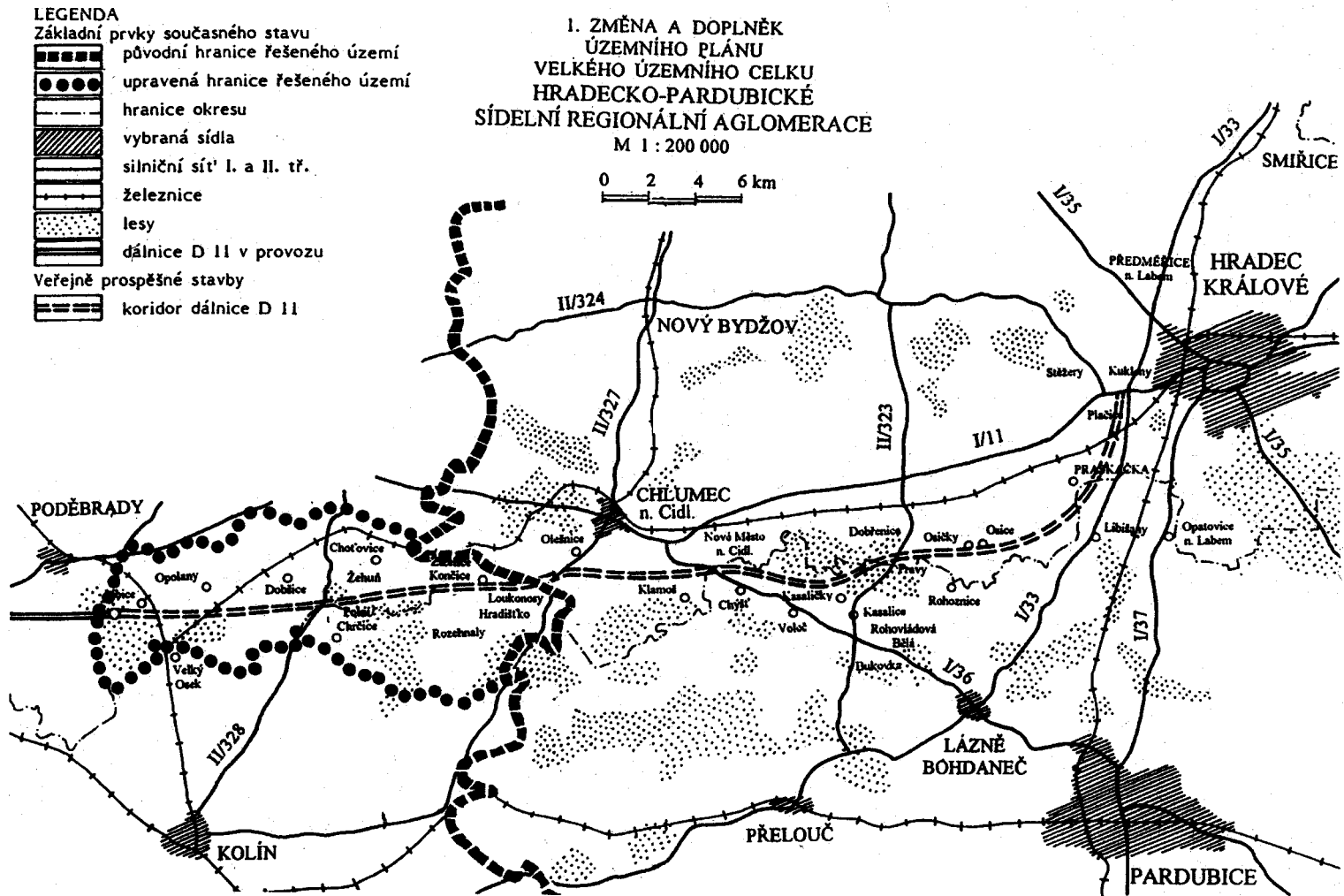
Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Předseda vlády:

Prof. Ing. Klaus CSc. v. r.

Ministr pro místní rozvoj:

Ing. Schneider v. r.

Příloha č. 1 k nařízení vlády č. 64/1997 Sb.

Příloha č. 2 k nařízení vlády č. 64/1997 Sb.

**1. změna a doplněk závazné části územního plánu velkého územního celku
Hradecko-pardubické sídelní regionální aglomerace**

1. Při využívání území územně chránit koridor trasy dálnice D 11, uvedený v grafické části územního plánu v měřítku 1 : 50 000, v úseku Libice nad Cidlinou – Hradec Králové, v souladu s přílohou č. 1.
2. Stavby spojené s výstavbou dálnice D 11 v úseku vymezeném v bodě 1 jsou veřejně prospěšné.

65

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 8. března 1996 bylo v Praze podepsáno Ujednání mezi vládou České republiky a vládou Kanady o předávání osob na státních hranicích.

Ujednání vstoupilo v platnost na základě svého článku 11 odst. 1 dnem 7. října 1996.

České znění Ujednání se vyhláší současně.

UJEDNÁNÍ

mezi vládou České republiky a vládou Kanady o předávání osob na státních hranicích

Vláda České republiky a vláda Kanady (dále jen „smluvní strany“),

vedeny úmyslem omezit protiprávní migraci osob, v souladu s vlastními zájmy upravit předávání vlastních státních občanů,

s cílem uspokojit právní i praktické požadavky obou smluvních stran a

na základě vzájemnosti,

se dohodly takto:

Článek 1

(1) Každá ze smluvních stran převezme na území svého státu na žádost druhé smluvní strany bez zvláštních formalit každou osobu, která na území státu žádající smluvní strany nesplňuje nebo přestane splňovat platné podmínky pro vstup nebo pobyt, pokud bude zjištěno, že tato osoba má občanství státu žádané smluvní strany.

(2) Žádající smluvní strana převezme tuto osobu zpět za stejných podmínek, jestliže se zjistí, že v době opuštění území státu žádající smluvní strany tato osoba neměla občanství státu žádané smluvní strany.

Článek 2

Každá ze smluvních stran je povinna, jestliže zamýšlí předat občana státu druhé smluvní strany, který vyžaduje zvláštní péči vzhledem ke špatnému zdravotnímu stavu nebo z jiných vážných důvodů, o tom uvědomit druhou smluvní stranu. Odpověď druhé smluvní strany, která informuje o místě a termínu převzetí takové osoby, musí být odeslána bez zbytečných odkladů, nejpozději do sedmi dnů od uvědomění žádající smluvní stranou.

Článek 3

Smluvní strany se budou vzájemně informovat

s dostatečným časovým předstihem o přesném datu a místě předání osoby.

Článek 4

Smluvní strany se zavazují provádět předávání a přebírání osob řádným způsobem v souladu s mezinárodním právem a zvyklostmi, jakož i s ohledem na práva a důstojnost těchto osob.

Článek 5

Smluvní strany si budou vyměňovat vzory dokladů, které mohou sloužit jako potvrzení státního občanství států smluvních stran.

Článek 6

(1) Pro účely provádění tohoto ujednání se státní občanství prokazuje těmito doklady:

Státní občanství České republiky:

- a) platným občanským průkazem České republiky,
- b) platným občanským průkazem Československé republiky, Československé socialistické republiky nebo České a Slovenské Federativní Republiky s vyznačeným státním občanstvím České republiky,
- c) platným cestovním dokladem,
- d) osvědčením, popř. potvrzením o státním občanství České republiky, které není starší šesti měsíců,
- e) vysvědčením o právní způsobilosti k uzavření manželství, je-li v něm údaj o státním občanství České republiky uveden.

Státní občanství Kanady:

- a) potvrzením o státním občanství Kanady,
- b) rodným listem vystaveným příslušným úřadem kanadské provincie,

- c) quebeckým křestním listem vystaveným před 1. lednem 1994, který obsahuje datum a místo narození,
- d) potvrzením o narození v zahraničí vydaným kanadským úřadem pro občanství.
- (2) V případě, že nelze státní občanství prokázat doklady uvedenými v odstavci 1, je možné k ověření státního občanství diplomatickou misí nebo konzulárním úřadem státu žádané smluvní strany použít následující podklady:
- a) jiný doklad, než je uvedeno v odstavci 1, nebo úřední potvrzení s vyznačeným státním občanstvím,
- b) průkaz brance nebo vojenská knížka,
- c) řidičský průkaz,
- d) rodný list,
- e) průkaz pro vnitrozemskou plavbu,
- f) vlastní údaje předávané osoby,
- g) jiné podklady, které v konkrétním případě uzná žádaná smluvní strana.
- (3) Doklady uvedené v odstavci 1, jakož i podklady uvedené v odstavci 2 písm. a), b), c), e), g) lze použít jako podklad k ověření státního občanství i tehdy, jestliže pozbyly platnosti.
- (4) Smluvní strany budou prověřovat státní občanství pokud možno do 30 dnů ode dne obdržení žádosti.
- (5) Konzulární úřad nebo diplomatická mise státu žádané smluvní strany vydá náhradní cestovní doklad bezodkladně v případě, že o to osoba požádá a příslušný orgán žádané smluvní strany osvědčí státní občanství této osoby.
- (6) V případech, kdy občan státu žádané smluvní strany o vydání cestovního dokladu odmítne požádat, převezme jej žádaná smluvní strana na žádost druhé smluvní strany i bez platného cestovního dokladu.
- Poskytování údajů jiným orgánům je možné pouze se souhlasem předávající smluvní strany.
- d) Předávající smluvní strana je povinna dbát na správnost poskytnutých údajů, jakož i na to, zda je poskytnutí nutné a je adekvátní účelu předání. Přitom je třeba respektovat právní předpisy státu poskytování údajů. Bude-li zjištěno, že byly poskytnuty nesprávné údaje nebo údaje, které neměly být poskytnuty, je nutno o tom neprodleně uvědomit přijímající smluvní stranu. Přijímající smluvní strana musí nesprávné údaje opravit, nebo šlo-li o údaje, které neměly být poskytnuty, zničit.
- e) Osobě, o níž mají být nebo byly údaje předány, budou na její žádost poskytnuty informace o předaných údajích a o jejich zamýšleném použití za předpokladu, že to umožňují právní předpisy státu smluvní strany, která byla o poskytnutí údajů dotčenou osobou požádána, a není to v rozporu s právními předpisy státu předávající smluvní strany.
- f) Předávající smluvní strana při poskytování údajů sdělí v souladu s právními předpisy svého státu platné lhůty pro výmaz údajů. Nezávisle na těchto lhůtách je třeba údaje vztahující se k dotčené osobě vymazat, jakmile pomine důvod k předání. Předávající smluvní strana musí být informována o výmazu předaných údajů a o důvodech tohoto výmazu. V případě skončení platnosti tohoto ujednání je nutno všechny údaje, jež byly převzaty, zničit.
- g) Obě smluvní strany jsou povinny vést evidenci o předávání, přebírání, výmazu a zničení osobních údajů.
- h) Smluvní strany jsou povinny osobní údaje účinně chránit proti neoprávněnému přístupu k nim a proti jejich neoprávněným změnám nebo neoprávněnému zveřejnění.

Článek 7

Za účelem ochrany předávaných osobních údajů v rámci spolupráce podle tohoto ujednání, v souladu s právními předpisy států smluvních stran, budou dodržovány tyto podmínky:

- a) Přijímající smluvní strana může použít údaje pouze pro účely a za podmínek stanovených předávající smluvní stranou.
- b) Přijímající smluvní strana na žádost předávající smluvní strany poskytne informace o použití předaných údajů a o výsledcích dosažených s jejich pomocí.
- c) Osobní údaje se mohou předávat výlučně orgánům cizinecké a pohraniční policie na české straně a imigračním orgánům na kanadské straně.

Článek 8

(1) Každá smluvní strana zajistí utajení informací předávaných druhou smluvní stranou, pokud tyto informace podle právních předpisů státu předávající smluvní strany mají utajený charakter a jako takové jsou označeny.

(2) Poskytování předaných informací nebo údajů třetím státům je možné pouze s písemným souhlasem předávající smluvní strany.

Článek 9

Náklady spojené s předáním osob a s jejich případným zpětvzetím podle článku 1 nese, až do okamžiku převzetí osoby příslušným orgánem žádané smluvní strany, žádající smluvní strana.

Článek 10

K provedení tohoto ujednání Ministerstvo vnitra České republiky a Ministerstvo pro občanství a přistěhovalectví Kanady uzavřou prováděcí ujednání, v němž zejména

- a) vymezí způsob vzájemného vyrozumívání a stanoví příslušné útvary smluvních stran, které budou provádět předávání a přebírání osob a jež budou sdělovat údaje o totožnosti osob uvedených v člancích 1 a 2,
- b) označí místa, na nichž budou osoby předávány,
- c) určí údaje a doklady nezbytné k předávání,
- d) vymezí způsob a postup při hrazení nákladů vyplývajících z článku 9.

Za vládu České republiky:

Martin **Fendrych** v. r.
náměstek ministra vnitra

Článek 11

(1) Toto ujednání vstoupí v platnost uplynutím 30 dnů ode dne výměny diplomatických not potvrzujících, že byly splněny vnitrostátní podmínky pro jeho vstup v platnost.

(2) Toto ujednání se uzavírá na dobu neurčitou. Každá smluvní strana je může vypovědět písemně diplomatickou cestou. V takovém případě Ujednání pozbývá platnosti po uplynutí 30 dnů od doručení výpovědi.

Dáno v Praze dne 8. března 1996 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém, anglickém a francouzském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

Za vládu Kanady:

Raphael **Girard** v. r.
náměstek ministra pro občanství a imigraci

66

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 5. prosince 1996 bylo v Bruselu přijato Smíšeným výborem Evropského společenství a Evropského sdružení volného obchodu „Společný tranzitní režim“ (Usnesení č. 3/1996, kterým se mění článek 50 přílohy II Úmluvy z 20. května 1987 o společném tranzitním režimu.^{*)} Usnesení č. 3/1996 bylo vyhlášeno ve formě oznámení pod č. 34/1997 Sb.

Usnesení č. 3/1996 vstoupilo v platnost na základě svého článku 2 dnem 1. března 1997 a tímto dnem vstoupilo v platnost i pro Českou republiku.

Český překlad usnesení se vyhláší dodatečně.

Usnesení č. 3/1996 Smíšeného výboru ES-ESVO

Společný tranzitní režim

z 5. prosince 1996

o změně článku 50 přílohy II Úmluvy z 20. května 1987 o společném tranzitním režimu

Smíšený výbor,

opíraje se o Úmluvu z 20. května 1987 o společném tranzitním režimu,¹⁾ zvláště o článek 15 odst. 3 písm. a),

při uvážení následujících důvodů:

Příloha II Úmluvy obsahuje mimo jiné ustanovení o nesrovnalostech ve společném tranzitním režimu;

vzhledem k početným nevyřízeným tranzitním operacím se doporučuje zavést další možnosti důkazů, které umožní vyřízení operací společného tranzitního režimu podle článku 50 přílohy II Úmluvy z 20. května 1987;

se usnesl takto:

Článek 1

Článek 50 přílohy II Úmluvy se nahrazuje následujícím zněním:

„Článek 50

V případech jmenovaných v článku 34 odst. 2

písm. d) přílohy I se řádné provedení tranzitní operace T1 nebo T2 prokazuje příslušným úřadům:

a) předložením celního nebo obchodního dokladu potvrzeného příslušnými úřady, z kterého vyplývá, že dotyčné zboží bylo dodáno místu určení nebo, v případě použití článku 111, schválenému příjemci. Tento doklad musí obsahovat dostatek údajů k identifikaci zboží;

nebo

b) předložením celního dokladu o propuštění zboží do celního režimu vystaveného ve třetí zemi nebo opisu nebo fotokopie tohoto dokladu. Správnost tohoto opisu nebo fotokopie musí být ověřena buď místem, které potvrdilo původní dokument, úřadem dotčené třetí země nebo úřadem jedné ze zemí. Tento dokument musí obsahovat dostatečné údaje k identifikaci dotyčného zboží.“

Článek 2

Toto usnesení vstupuje v platnost dnem 1. března 1997.

Dáno v Bruselu dne 5. prosince 1996.

Jménem Smíšeného výboru:

James Currie v. r.
předseda

^{*)} Úmluva o společném tranzitním režimu mezi zeměmi Evropského sdružení volného obchodu (ESVO) a Evropským hospodářským společenstvím ze dne 20. května 1987 byla vyhlášena pod č. 179/1996 Sb.

¹⁾ OJ No L 226, 13. 8. 1987.

OPATŘENÍ ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ

Ministerstvo financí

vydalo podle § 4 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, **opatření č. j. 282/17 530/1997** ze dne 14. března 1997, **kterým se mění a doplňuje účtová osnova a postupy účtování pro banky.**

Opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Opatření bude uveřejněno ve Finančním zpravodaji. Do doby uveřejnění lze do něj nahlédnout na Ministerstvu financí, Letenská 15, 118 10 Praha 1-Malá Strana.

Ministerstvo práce a sociálních věcí

oznamuje, že v souladu s § 9 odst. 1 zákona č. 2/1991 Sb., o kolektivním vyjednávání, v platném znění, byla u něj uložena od 1. února 1997 do 28. února 1997 tato kolektivní smlouva vyššího stupně:

Kolektivní smlouva vyššího stupně uzavřená dne 31. 1. 1997 na období od 1. 1. 1997 do 31. 12. 1997
mezi

Odborovým svazem KOVO

a

Svazem průmyslu a dopravy ČR zastupujícím členy Svazu výrobců a dodavatelů strojírenské techniky.

REDAKČNÍ SDĚLENÍ

o opravě chyby

v sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 34/1997 Sb.,
o přijetí Usnesení č. 3/1996 Smíšeného výboru Evropského společenství
a Evropského sdružení volného obchodu (ES-ESVO) „Společný tranzitní režim“
o změně článku 50 přílohy II Úmluvy z 20. května 1987 o společném tranzitním režimu

Poznámka č. 1) má správně znít:

„¹⁾ Úmluva o společném tranzitním režimu mezi zeměmi Evropského sdružení volného obchodu (ESVO) a Evropským hospodářským společenstvím ze dne 20. května 1987 byla vyhlášena pod č. 179/1996 Sb.“

Redakce

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – Redakce: Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 – Administrace: písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel./fax: 07/525 46 28, 525 45 59. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 2300,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. – **Drobný prodej** – **Benešov:** HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; **Bohumín:** ŽDB, a. s., technická knihovna, Bezručova 300; **Brno:** GARANCE-Q, Koliště 39, Knihkupectví ČS, Kapucínské nám. 11, Knihkupectví M. Ženíška, Květinářská 1, M.C.DES, Cejl 76, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** Prospektum, Kněžská 18, SEVT, a. s., Krajinská 38; **Hradec Králové:** TECHNOR, Hořická 405; **Chomutov:** DDD Knihkupectví-Antikvariát, Ruská 85; **Jihlava:** VIKOSPOL, Smetanova 2; **Kadaň:** Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Karlovy Vary:** SEVT, a. s., Sokolovská 53; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, Klatovy 169/I.; **Kolín 1:** Knihkupectví U Kašků, Karlovo nám. 46; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Most:** Kniha M + M, Lipová 806, Knihkupectví Růžička, Šerfková 529/1057; **Olomouc:** BONUM, Ostružnická 10, Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Dr. Šmerala 27; **Pardubice:** LEJHANEC, s. r. o., Sladkovského 414, Knihkupectví Z. Petrová, Pasáz Sv. Jana a Za Pasází; **Plzeň:** ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; **Praha 1:** ALBERTNET, Revoluční 1/655, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NADATUR, Hybernská 5, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7; **Praha 2:** B. Wellemínová, Dittrichova 13; **Praha 4:** Abonentní tiskový servis, Zdiměřická 1446/9, SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Verdunská 1; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60; **Praha 10:** BMSS START, areál VÚ JAWA, V Korytech 20; **Přerov:** Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; **Sokolov:** Arbor Sokolov, a. s., Nádražní 365; **Šumperk:** Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; **Teplice:** L + N knihkupectví, Kapelní 4; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem:** 7 RX, s. r. o., Mírová 4; **Zábřeh:** Knihkupectví PATKA, Žižkova 45; **Zlín-Louky:** INFOSERVIS, areál Telekomunikačních montáží; **Zlín-Malenovice:** M. K.-HESPO, areál Pozemních staveb; **Znojmo:** Knihkupectví Houdková, Divišovo nám. 12; **Žatec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamacce:** informace na tel. čísle 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.